

Chambre des Représentants

26 MAI 1953.

PROPOSITION DE LOI

tendant à réparer les dommages causés
par le gros gibier.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les lois des 28 février 1882 et du 4 avril 1900 qui ont apporté certaines dispositions, encore insuffisantes à notre sens, en vue de réparer les dégâts causés aux récoltes par les lapins n'ont rien prévu en ce qui concerne les dégâts causés par les autres gibiers et notamment par le gros gibier.

Toute la législation existante reste basée sur la notion de responsabilité quasi délictuelle de l'article 1382. Indépendamment des critiques qu'on peut adresser à ce système pour la réparation des dégâts causés par les lapins et autre petit gibier, il est démontré à ce jour que la législation actuelle n'a permis la réparation d'aucun dommage dû au gros gibier et spécialement aux sangliers.

Le caractère nomade de ce gibier rend impossible toute imputation de faute à un chasseur ou à un propriétaire déterminé.

Des projets ont antérieurement été rédigés tant d'initiative gouvernementale (projet Baels du 15 mai 1930) que d'initiative parlementaire (projet Dijon du 26 mai 1937).

Un examen de ces projets comme l'étude de certaines législations étrangères ont amené les auteurs de la présente proposition à la conviction que la solution envisagée par leurs prédecesseurs est la seule possible et pratique, savoir : organisation d'une Caisse Commune alimentée par des cotisations perçues à charge des propriétaires des bois.

C'est en définitive le propriétaire du bois qui bénéficie de la présence du gros gibier, soit qu'il chasse lui-même, soit qu'il donne sa chasse en location. Il tiendra évidemment compte de cette cotisation lors de l'établissement de son droit de location. Comme le disait l'auteur d'un précédent projet : « réclamer cette cotisation aux titulaires du droit de chasse créerait des complications inextricables » et il va de soi que dans les offres de locations qu'il feront les amateurs tiendront compte de la cotisation qu'ils auront à payer.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

26 MEI 1953.

WETSVOORSTEL

tot herstel van de schade, aangericht door
groot wild.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

In de wetten van 28 Februari 1882 en 4 April 1900, die zekere — naar onze mening nog ontoereikende — bepalingen behelzen met het oog op het herstel van de schade, door de konijnen, aan de oogst veroorzaakt, wordt niets bepaald in verband met de schade veroorzaakt door ander wild, o. m. door het groot wild.

De hele bestaande wetgeving berust nog op het begrip van quasi delictuele verantwoordelijkheid van artikel 1382. Buiten de bezwaren die men kan maken tegen dit systeem tot herstel van de door konijnen en ander klein wild aangerichte schade, is thans gebleken dat het met de huidige wetgeving niet mogelijk is enige schade te herstellen, die te wijten is aan groot wild, en inzonderheid aan everzwijnen.

Het feit, dat het hier zwervend wild geldt, maakt elke telastelegging van een bepaald jager of eigenaar onmogelijk.

Reeds vroeger werden ontwerpen opgemaakt, zowel van regeringswege (ontwerp Baels, van 15 Mei 1930), als vanwege het parlementair initiatief (voorstel Dijon, van 26 Mei 1937).

Na onderzoek van deze ontwerpen en de bestudering van zekere buitenlandse wetgevingen, zijn de indieners van dit voorstel overtuigd, dat de door hun voorgangers voorgestelde oplossing de enige mogelijke en praktische was, namelijk : oprichting van een Gemeenschappelijke Kas, gestijfd door middel van bijdragen, die ten laste van de boseigenaars worden geïnd.

Per slot van rekening trekt de boseigenaar het meeste profijt uit de aanwezigheid van groot wild, hetzij hij zelf jaagt, hetzij hij zijn jacht verhuurt. Hij moet natuurlijk met die bijdrage rekening houden bij de vaststelling van zijn huurprijs. Zoals de indiener van een vroeger voorstel verklaarde, zou men, door deze bijdrage ten laste te leggen van de titelhouders van het jachtrecht, onontwarbare verwikkelingen in het leven roepen. Het lijdt trouwens geen twijfel dat de liefhebbers niet zullen nalaten, bij de aanbieding van hun huurvoorwaarden, rekening te houden met de bijdrage die zij moeten betalen.

Il va de soi également que les conventions de location de chasse pourront mettre cette cotisation à charge du preneur du droit de chasse.

A la différence de ce qu'avaient prévu les précédentes propositions, les auteurs de la présente loi estiment que le système envisagé doit s'étendre à la réparation de tout le gros gibier notamment les cerfs et les chevreuils.

Il est évident que l'Etat, les provinces et les communes qui sont gros propriétaires de bois (quelque 265.000 Hectares) ne sont pas exclus de l'obligation de verser une cotisation à la Caisse commune.

D'une façon générale, c'est dans la partie du pays qui se trouve au Sud de la ligne Sambre-Meuse que se constatent le plus de dégâts et il pourrait apparaître au premier abord que seuls les bois se trouvant dans cette partie du pays devraient être grevés de la cotisation, mais il semble préférable de ne pas faire de distinction puisqu'aussi bien la proposition laisse au Roi le soin de fixer le montant de la cotisation d'après les régions.

Even vanzelfsprekend kan, in de jachtverhulingscontracten, bedoelde bijdrage ten laste gelegd worden van de huurder van het jachtrecht.

In tegenstelling met wat bepaald werd in de vroegere voorstellen, zijn de indieners van dit voorstel van oordeel, dat het voorgenomen stelsel moet uitgebreid worden tot herstel van alle schade, aangericht door grof wild, o. m. ook door herten en reebokken.

Het spreekt vanzelf dat de Staat, de provinciën en de gemeenten, die grote bos-eigenaars zijn (zowat 265.000 ha.) niet vrijgesteld zijn van de verplichting een bijdrage te storten in de Gemeenschappelijke Kas.

In het algemeen mag worden aangenomen dat de meeste schade zich voordoet ten Zuiden van de lijn Samber-Maas, en op het eerste gezicht schijnt het dan ook logisch alleen de in dit gedeelte van het land gelegen bossen met een bijdrage te belasten; maar het lijkt verkeerslijkt dit onderscheid niet te maken, vermits het voorstel aan de Koning de zorg overlaat, het bedrag van de bijdrage volgens de streek vast te stellen.

J. DISCRY.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

La réparation des dommages causés par les sangliers, cerfs, daims et chevreuils, aux produits agricoles de la terre est assurée par une caisse dénommée « Caisse commune pour la réparation des dommages causés par le gros gibier » jouissant de la personnalité civile et dont l'avoir est constitué par des versements annuels auxquels sont tenus dans les limites fixées ci-après, tous les propriétaires de bois.

Art. 2.

La Caisse sera gérée par un conseil de 10 membres dont un délégué du Ministère de l'Agriculture qui en assumera la présidence et de 9 membres nommés par le Ministre de l'Agriculture comprenant des représentants des propriétaires de bois, du Conseil supérieur de la chasse et du Conseil supérieur de l'agriculture.

Le mandat des administrateurs de la Caisse est gratuit. Ils pourront toutefois toucher des jetons de présence.

Art. 3.

La Caisse commune aura son siège à Bruxelles. Celui qui se prétend lésé poursuivra la réparation du dommage à charge de la Caisse Commune, suivant la procédure établie par l'article 7bis de la loi du 4 avril 1900 sauf en ce qui concerne le double dommage prévu pour les dégâts du lapin. Les invitations, avis ou assignations seront faits à la Caisse commune en la personne de son président.

Art. 4.

Le Roi fixe le montant de la cotisation à payer pour couvrir les dégâts du gros gibier et les frais de fonction-

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

De herstelling van de schade, door everzwijnen, herten, damherten en reebokken aan de veldvruchten aangericht, wordt verzekerd door een kas, genaamd « Gemeenschappelijke Kas voor de herstelling van de schade, aangericht door grof wild », die rechtspersoonlijkheid geniet, en waarvan het bezit wordt gevormd door jaarlijkse stortingen waartoe, binnen de hierna aangeduiden grenzen, al de eigenaars van bossen gehouden zijn.

Art. 2.

De Kas wordt beheerd door een Raad van 10 leden, waaronder een afgevaardigde van het Ministerie van Landbouw, die als voorzitter optreedt, en 9 leden, benoemd door de Minister van Landbouw en bestaande uit vertegenwoordigers van de bos-eigenaars, van de Hoge Jachtraad en van de Hoge Landbouwraad.

Aan het mandaat van de beheerders der Kas is geen bezoldiging verbonden. Zij mogen evenwel presentiegeld ontvangen.

Art. 3.

De Gemeenschappelijke Kas heeft haar zetel te Brussel. Degene die zich benadeeld acht, vervolgt de herstelling van de schade ten laste van de Gemeenschappelijke Kas volgens de rechtspleging, bepaald bij artikel 7bis der wet van 4 April 1900, behalve wat betreft de dubbele schadevergoeding, vastgesteld in verband met de door konijnen aangerichte schade. De uitnodigingen, berichten of dagvaardingen worden gedaan aan de Gemeenschappelijke Kas in de persoon van haar voorzitter.

Art. 4.

De Koning bepaalt het bedrag van de bijdrage, die moet betaald worden om de door grof wild aangerichte schade

nement de la Caisse. Cette cotisation est fixée par hectare de bois : elle variera suivant l'importance des dégâts dans les différentes régions du pays.

Les cotisations seront perçues par les receveurs communaux suivant la procédure prévue pour l'encaissement des taxes communales. Elles sont versées par le Receveur à la Caisse commune.

Art. 5.

Le Roi réglera les modalités d'exécution de la présente loi, notamment en ce qui concerne l'administration et le cadre de la Caisse commune, l'établissement des rôles d'encaissement des cotisations, les délégations pour la représentation en justice de la Caisse commune, etc.

Art. 6.

La compétence du Juge de Paix est fixée par le domicile du demandeur en réparation.

Art. 7.

Toute convention contraire au mode de règlement des dommages tel qu'il est établi par les dispositions qui précèdent sera nulle et de nul effet à partir de la date d'entrée en vigueur de ces dispositions.

Art. 8.

Sous réserve de ce qui est dit au second alinéa ci-après, la présente loi entrera en vigueur à l'expiration du délai d'un an après sa publication au *Moniteur*.

Toutefois dès sa promulgation, il sera dressé par les soins du Ministre de l'Agriculture un relevé des dépré-dations causées aux récoltes par le gros gibier dans tout le territoire du Royaume.

19 mai 1953.

en de werkingskosten van de Kas te bestrijden. Bedoelde bijdrage wordt per hectare bos vastgesteld; zij verschilt, volgens de omvang der schade, in de verschillende streken van het land.

De bijdragen worden geïnd door de gemeenteontvangers volgens de procedure, vastgesteld voor de inning van de gemeentebelastingen. Zij worden door de ontvanger in de Gemeenschappelijke Kas gestort.

Art. 5.

De Koning regelt de modaliteiten tot uitvoering van deze wet, o. m. wat betreft het beheer en het kader van de Gemeenschappelijke Kas, het opmaken van de kohieren voor de invordering van de bijdragen, de machtigingen met het oog op de vertegenwoordiging in rechten van de Gemeenschappelijke Kas, enz.

Art. 6.

De bevoegdheid van de Vrederechter wordt bepaald door de woonplaats van de eiser tot herstelling.

Art. 7.

Elke overeenkomst in strijd met de wijze van regeling van de schade, zoals zij is vastgesteld bij de voorgaande bepalingen, zal nietig en zonder uitwerking zijn, van de datum waarop deze bepalingen van kracht worden.

Art. 8.

Onverminderd de beschikkingen van het hierna volgend tweede lid, treedt deze wet in werking bij het verstrijken van een termijn van één jaar nadat ze in het *Belgisch Staatsblad* is bekendgemaakt.

Zodra zij afgekondigd is, zal echter door toedoen van de Minister van Landbouw een staat worden opgemaakt van de schade door het grof wild aan de oogst aangericht over het ganse grondgebied van het Koninkrijk.

19 Mei 1953.

J. DISCRY.
P. STREEL.
F. DEVILERS.
M. JACQUES.
D. LAMALLE.